

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
CEZARY BANASIŃSKI

DDK-61-1/03/MOK/KP

Warszawa, 27.08.2003 r.

Pan
Tomasz Kmiecik
SKOTE POLSKA
ul. Kościańska 27
60-112 Poznań

DECYZJA Nr 18/2003

Na podstawie art. 23 c ust. 1 w związku z art. 23 a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319; z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 129, poz. 1102 i Nr 166, poz. 1360), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej Prezesem Urzędu, uznaje

wykorzystywanie przez przedsiębiorcę Skote Polska z siedzibą w Poznaniu, reprezentowanego przez Prezesa Zarządu p. Tomasza Kmiecika, jedynego udziałowca spółki z o.o., zwanego dalej „Przedsiębiorcą”, postanowień umownych o następującej treści:

1. art. 19 ust. 2: „Klient uzyska zwrot wpłaconych rat czystych (bez waloryzacji i oprocentowania) w czasie ostatecznego rozliczenia grupy określonego w Artykule 23.1 niniejszej Umowy, po potrąceniu należnych Skote kosztów administracyjnych zgodnie z Artykułem 4.2 niniejszej Umowy, kosztów ubezpieczenia oraz opłaty wstępnej.”
2. art. 19 ust. 3: „W przypadku, gdyby Klient podpisał Umowę i zrezygnował z uczestnictwa w systemie zanim otrzyma informację o przynależności do grupy, a więc przed wpłaceniem pierwszej raty, Skote przyjmie jego rezygnację zatrzymując opłatę wstępną, która w żadnym przypadku nie podlega zwrotowi.”
3. art. 22 „(...) Gdyby w dwóch kolejnych miesiącach nie zebrano funduszu na zakup jednego Towaru, Skote upoważnione jest do wstrzymania Aktów Asygnacyjnych i do przystąpienia do przedterminowej likwidacji grupy, lub do podjęcia innego rozwiązania, które najlepiej posłuży interesom grupy i umożliwi dalsze funkcjonowanie w systemie Klientom, którzy terminowo wypełnili swoje zobowiązania.”

4. art. 23 „1. Skote w ciągu trzech (3) miesięcy, licząc od momentu zakończenia planu ratalnego dokona ostatecznego rozliczenia grupy.
2. Rozliczenie odbędzie się w następującej kolejności:
 - a) pokrycie strat powstałych w grupie z przyczyn niezawinionych przez Skote,
 - b) wypłatę rat czystych Klientom, którym nie został przydzielony Towar, a którzy zrezygnowali bądź zostali wykluczeni z systemu.
3. Jakikolwiek zmniejszenia się funduszu grupy, wywołane przez zdarzenia nieuwzględnione w tej Umowie, a niezależne od Skote, będzie obciążało proporcjonalnie Klientów.”
5. art. 24: „W sytuacjach nieprzewidzianych w niniejszej Umowie decyzje podejmuje Skote w formie Zarządzenia.”
6. art. 25: „Dla umożliwienia Skote zrealizowania przedmiotu Umowy, Klient, którego dane osobowe wymienione są na pierwszej stronie Umowy, przez jej zawarcie przekazuje na ręce Skote nieodwołalne pełnomocnictwo na okres ważności prawnej grupy, aż do ostatecznego rozliczenia. Pełnomocnictwo to obejmuje prawo Skote do równoprawnego rozwiązywania spraw dotyczących Klientów, w tym spowodowanymi okolicznościami siły wyższej, a które poza wolą Skote mogłyby przynieść szkody systemowi i grupie. Jednocześnie Klient uprawnia Skote do otrzymania świadczenia w przypadku zaistnienia sytuacji przewidzianych w Artykule 18.b)c)d)”.

za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23 a ust. 2 ww. ustawy polegającą na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone

i nakazuje zaniechanie jej stosowania.

UZASADNIENIE

W toku postępowania wyjaśniającego – wszczętego dnia 16 stycznia 2003 r. przez Prezesa UOKiK - ustalono, że nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz Kodeksu Cywilnego uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Przedsiębiorca podniósł w piśmie do UOKiK z dnia 23 stycznia 2003 r., iż kończy sprzedaż handlową z dniem 31 stycznia br., nadal będzie jednak pozostawał administratorem samofinansujących się grup. Przedsiębiorca nie przekazał do Urzędu stosownego dowodu potwierdzającego zakończenie przedmiotowej działalności.

W związku z powyższym w dniu 24 marca 2003 r. Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na wykorzystywaniu w umowach zawieranych z konsumentami przez Przedsiębiorcę postanowień wzorców umownych wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, co zostało wskazane w art. 23 a ust. 2 ustawy.

Pismem z dnia 15 maja 2003 r. Prezes Urzędu poinformował Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego. Zgodnie z zasadą, wyrażoną w art. 10 k.p.a. strona przed wydaniem decyzji miała możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z tego uprawnienia w przewidzianym terminie.

W celu dokonania dodatkowych ustaleń związanych z potwierdzeniem we właściwych organach rejestrowych kontynuowania działalności gospodarczej przez Przedsiębiorcę oraz wyjaśnienia informacji uzyskanej od Delegatury Urzędu w Poznaniu dotyczącej udziału Pana Tomasza Kmeciaka w spółce jawnej Union Concept Poland z siedzibą w Poznaniu i związanej z tym konieczności ustalenia występowania ewentualnego następstwa prawnego, niezbędne stało się wydłużenie czasu trwania postępowania i opóźnienie terminu wydania decyzji. Zostało to podyktowane, niezależnym od organu, czasem oczekiwania na przesłanie przedmiotowych informacji przez organy rejestrowe. Prezes Urzędu pismem z dnia 5 sierpnia br. powiadomił zgodnie z art. 36 § 2 k.p.a. o przyczynach opóźnienia oraz późniejszym terminie wydania decyzji i ustalił jako nieprzekraczalny dzień 31 sierpnia br. Urząd otrzymał zwrot przedmiotowego pisma z adnotacją „adresat wyprowadził się”. Powołując się na brzmienie art. 41 § 1 i 2 k.p.a. oraz aktualny odpis pełny z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, Prezes Urzędu stwierdził, że doręczenie ww. pisma na dotychczasowy adres odnosi skutek prawny. Zasadne jest kierowanie korespondencji na adres wskazany w ww. rejestrze. Obowiązkiem przedsiębiorcy zgodnie z art. 168 ustawy – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2000 r. Nr 94, poz. 1037 ze zm.) w zw. z art. 22 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209 ze zm.) jest zgłoszenie wszelkich zmian danych wpisanych do rejestru (w tym zmiany adresu przedsiębiorcy). Jeżeli przedsiębiorca tego nie uczyni naraża się na negatywne skutki prawne - w tym przyjęcie skuteczności doręczenia na nieaktualny adres. Zgodnie bowiem z art. 17 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym domniemywa się, że dane wpisane do rejestru są prawdziwe, a więc, że dane zawarte w rejestrze odpowiadają aktualnemu stanowi faktycznemu.

Z informacji uzyskanych od organów rejestrowych wynika, że spółka Skote Polska reprezentowana przez Pana Tomasza Kmeciaka prowadzi nadal działalność gospodarczą pod wskazanym w niniejszej decyzji adresem. Nie zachodzi też następstwo prawne między spółką Skote Polska a spółką Union Concept Poland. W zaistniałej sytuacji wydanie przedmiotowej decyzji w sprawie stwierdzenia stosowania przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów jest uzasadnione.

W trakcie postępowania Prezes Urzędu ustalił i zważył, co następuje:

Art. 23 a ust. 2 ustawy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uznaje w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Przedsiębiorca w dniu 14 lutego 2003 r. przesłał do Centrali UOKiK wzór ogólnych warunków umowy (zw. „Warunkami Umowy”). Identyczny wzór o.w.u., stosowany przez Przedsiębiorcę przekazała Delegatura UOKiK w Poznaniu, która przeprowadziła kontrolę w siedzibie Skote Polska w dniach 4 i 7 lutego 2003 r.

Wzorzec ten zawierał niedozwolone postanowienia umowne wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych i stanowił podstawę wszczęcia postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Przedsiębiorcę.

Postanowienia zawarte w umowach stosowanych przez Przedsiębiorcę z konsumentami różnią się literalnie od postanowień wpisanych do rejestru. Niemniej należy uznać je za niedozwolone. Postanowienia te są tożsame w treści. Kontrola wzorców umów ma charakter abstrakcyjny. Przepisy kodeksu cywilnego wskazują w sposób abstrakcyjny niedozwolone postanowienia umowne. Sąd uznaje za niedozwolone postanowienie umowne, sformułowane w określony sposób w konkretnej umowie i zakazuje ich stosowania. Jednakże zakaz ten wywodzi z postanowień wskazanych w kodeksie cywilnym w sposób abstrakcyjny, które za niedozwolone uznają określone zachowania, a nie sposób sformułowania tych zachowań. W

związku z tym przyjąć należy, że niedozwolonym postanowieniem umownym jest każde, które dotyczy takiego samego zachowania, jak zawarte w postanowieniu wpisanym do rejestru. Ze względu na rozszerzoną skuteczność klauzul (art. 479⁴³ k.p.c.) spełniają one taką samą funkcję jak przepisy prawne, a zatem do ich oceny należy stosować – w drodze analogii – zasady wykładni przepisów. Przy określeniu znaczenia niedozwolonych postanowień umownych należy stosować reguły interpretacji wykształcone w nauce prawa i praktyce orzeczniczej (wykładnia językowa, systemowa, funkcjonalna). Niedozwolone są postanowienia umów, które mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest zatem konieczna dokładna literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej.

Niedozwolonymi postanowieniami umownymi zawartymi w Warunkach Umowy stosowanych przez Przedsiębiorcę są następujące postanowienia:

1. art. 19 ust. 2: „Klient uzyska zwrot wpłaconych rat czystych (bez waloryzacji i oprocentowania) w czasie ostatecznego rozliczenia grupy określonego w Artykule 23.1 niniejszej Umowy, po potrąceniu należnych Skote kosztów administracyjnych zgodnie z Artykułem 4.2 niniejszej Umowy, kosztów ubezpieczenia oraz opłaty wstępnej.”
2. art. 19 ust. 3: „W przypadku, gdyby Klient podpisał Umowę i zrezygnował z uczestnictwa w systemie zanim otrzyma informację o przynależności do grupy, a więc przed wpłaceniem pierwszej raty, Skote przyjmie jego rezygnację zatrzymując opłatę wstępną, która w żadnym przypadku nie podlega zwrotowi.”
3. art. 22 „(...) Gdyby w dwóch kolejnych miesiącach nie zebrano funduszu na zakup jednego Towaru, Skote upoważnione jest do wstrzymania Aktów Asygnacyjnych i do przystąpienia do przedterminowej likwidacji grupy, lub do podjęcia innego rozwiązania, które najlepiej posłuży interesom grupy i umożliwi dalsze funkcjonowanie w systemie Klientom, którzy terminowo wypełnili swoje zobowiązania.”
4. art. 23:
 - „1. Skote w ciągu trzech (3) miesięcy, licząc od momentu zakończenia planu ratalnego dokona ostatecznego rozliczenia grupy.
 2. Rozliczenie odbędzie się w następującej kolejności:
 - a) pokrycie strat powstałych w grupie z przyczyn niezawinionych przez Skote,
 - b) wypłatę rat czystych Klientom, którym nie został przydzielony Towar, a którzy zrezygnowali bądź zostali wykluczeni z systemu.
 3. Jakikolwiek zmniejszenia się funduszu grupy, wywołane przez zdarzenia nieuwzględnione w tej Umowie, a niezależne od Skote, będzie obciążało proporcjonalnie Klientów.”
5. art. 24: „W sytuacjach nieprzewidzianych w niniejszej Umowie decyzje podejmuje Skote w formie Zarządzenia.”
6. art. 25: „Dla umożliwienia Skote zrealizowania przedmiotu Umowy, Klient, którego dane osobowe wymienione są na pierwszej stronie Umowy, przez jej zawarcie przekazuje na ręce Skote nieodwołalne pełnomocnictwo na okres ważności prawnej grupy, aż do ostatecznego rozliczenia. Pełnomocnictwo to obejmuje prawo Skote do równoprawnego rozwiązywania spraw dotyczących Klientów, w tym spowodowanymi okolicznościami siły wyższej, a które poza wolą Skote mogłyby przynieść szkody systemowi i grupie. Jednocześnie Klient

uprawnia Skote do otrzymania świadczenia w przypadku zaistnienia sytuacji przewidzianych w Artykule 18.b)c)d)”.

Postanowienie wskazane w pkt 1 zostało uznane za niedozwolone wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 6 maja 2002 r. (sygn. Akt. XVII Amc 44/01). W sprawie z powództwa Wojciecha Płaczkowskiego przeciwko Polskiej Grupie Kapitałowej „Kredyt” sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „uczestnik grupy otrzyma zwrot wpłaconych rat podstawowych, bez waloryzacji i oprocentowania, w czasie likwidacji grupy określonym w art. 19, po potrąceniu należnych PGK Kredyt kosztów administracyjnych oraz opłaty wstępnej”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 15 października 2002 r.

Hipoteza klauzuli zawartej w umowie stosowanej przez Przedsiębiorcę w całości mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru. Pojęcia „klient” oraz „uczestnik grupy” można utożsamiać, na co pozwala kontekst posłużenia się obu zwrotami. Pojęcia „ostateczne rozliczenie grupy” oraz „likwidacja grupy” odnoszą się do tego samego stanu faktycznego, co również pozwala na ich utożsamienie. Postanowienie o.w.u. zawiera dodatkowo sformułowanie: „koszty ubezpieczenia”, co jednak nie pozwala na odmienne traktowanie tych postanowień. Pojęcie „koszty administracyjne” obejmuje zwykle koszty ubezpieczenia. W postanowieniu o.w.u. zostały wyszczególnione.

Klauzule różni podmiot, do którego się odnoszą. Uwzględniając charakterystykę niedozwolonych postanowień umownych wpisanych do rejestru (postanowienia stanowiące zawsze fragment konkretnej umowy), brak możliwości preredagowania klauzul przez sąd oraz względy celowości uznać należy, że zakazane jest posługiwanie się w obrocie klauzulami, które różnią się od klauzul wpisanych do rejestru jedynie podmiotowo.

Postanowienie wskazane w pkt 2 zostało uznane za niedozwolone wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 12 czerwca 2002 r. (sygn. Akt. XVII Amc 6/00). W sprawie z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów z Lublina przeciwko AICE Polska S.A. z Warszawy sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „W przypadku, gdyby Klient podpisał Umowę i zrezygnował z uczestnictwa w systemie zanim otrzyma informację o przynależności do grupy, a więc przed wpłaceniem pierwszej raty, AICE przyjmie jego rezygnację zatrzymując opłatę wstępną, która w żadnym przypadku nie podlega zwrotowi.”

Postanowienie wpisane do rejestru oraz postanowienie o.w.u. są identyczne. Klauzule różni jedynie podmiot, do którego się odnoszą. Uwzględniając charakterystykę niedozwolonych postanowień umownych wpisanych do rejestru (postanowienia stanowiące zawsze fragment konkretnej umowy), brak możliwości preredagowania klauzul przez sąd oraz względy celowości uznać należy, że zakazane jest posługiwanie się w obrocie klauzulami, które różnią się od klauzul wpisanych do rejestru jedynie podmiotowo.

Postanowienie wskazane w pkt 3. zostało uznane za niedozwolone wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 27 lutego 2002 r. (sygn. Akt. XVII Amc 27/01) oraz Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 listopada 2001 r. (sygn. akt XVII Amc 56/01). W sprawie z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeciwko BPHF MeCom sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „W przypadku, gdy w ciągu dwóch kolejnych miesięcy nie zostanie zebrany fundusz grupy, pozwalający na zakup jednego produktu, MeCom jest upoważnione do przedterminowej likwidacji danej grupy lub podjęcia innych kroków, które posłużą interesom grupy i umożliwią dalsze funkcjonowanie w systemie klientom, którzy wypełnili swoje zobowiązania terminowo”. Wpisu do rejestru

dokonano w dniu 23 sierpnia 2002 r. W sprawie z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Bielsku Białej przeciwko Towarzystwu Finansowemu PRESTIGE Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach (obecnie: Towarzystwu Wspierania Przedsiębiorczości "Inwestor" Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach) sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: "W przypadku, gdy w ciągu dwóch (2) kolejnych miesięcy nie zostanie zebrany fundusz grupy, pozwalający na przydział Towaru, Prestige upoważnione jest do wstrzymania aktów asygnacyjnych i przystąpienia do przedterminowej likwidacji danej grupy lub do podjęcia innego rozwiązania, które najlepiej posłuży interesom grupy i umożliwi dalsze funkcjonowanie w programie Uczestnikom Grupy, którzy wypełnili terminowo swoje zobowiązania." Wpisu do rejestru dokonano 25 marca 2003 r.

Hipoteza klauzuli zawartej w umowie stosowanej przez Przedsiębiorcę w całości mieści się w hipotezie klauzul wpisanych do rejestru. Pojęcia „klient” oraz „uczestnik grupy” można utożsamiać, na co pozwala kontekst posłużenia się obu zwrotami.

Klauzule różni podmiot, do którego się odnoszą. Uwzględniając charakterystykę niedozwolonych postanowień umownych wpisanych do rejestru (postanowienia stanowiące zawsze fragment konkretnej umowy), brak możliwości preredagowania klauzul przez sąd oraz względy celowości uznać należy, że zakazane jest posługiwanie się w obrocie klauzulami, które różnią się od klauzul wpisanych do rejestru jedynie podmiotowo.

Postanowienie wskazane w pkt 4 zostało uznane za niedozwolone wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 27 lutego 2002 r. (sygn. Akt. XVII Amc 27/01) oraz Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 listopada 2001 r. (sygn. akt XVII Amc 56/01). W sprawie z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeciwko BPHF MeCom sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „W okresie trzech miesięcy po terminie zakończenia planu ratalnego MeCom dokona ostatecznej likwidacji grupy. 2. Fundusze jakie ewentualnie pozostaną po likwidacji grupy zostaną przeznaczone na: a) pokrycie strat powstałych w grupie z powodów niezawinionych przez MeCom (np. niemożność wyegzekwowania należności płatniczych od klientów lub poręczycieli itp.). b) wypłatę rat czystych klientom, którym nie został przydzielony produkt, a którzy zrezygnowali lub zostali wykluczeni zgodnie z zasadami określonymi w § 16 i § 17 niniejszej umowy. 3. jeżeli będące w dyspozycji środki finansowe będą niewystarczające do całkowitego zaspokojenia wierzytelności w powyższej kolejności płatności, należności wypłacane będą proporcjonalnie do wysokości wpłat każdego klienta. 4. jakiegokolwiek zmniejszenie się funduszu grupy, wywołane przez zdarzenia nie uwzględnione w tej umowie, a niezależne od MeCom, będzie obciążać proporcjonalnie wszystkich klientów uczestników danej grupy”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 23 sierpnia 2002 r. W sprawie z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Bielsku Białej przeciwko Towarzystwu Finansowemu PRESTIGE Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach (obecnie: Towarzystwu Wspierania Przedsiębiorczości "Inwestor" Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach) sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: "1. W ciągu trzech miesięcy, licząc od terminu zakończenia planu ratalnego, Prestige dokona ostatecznej likwidacji grupy. 2. Fundusze jakie ewentualnie pozostaną po likwidacji grupy zostaną przeznaczone na: a) pokrycie strat powstałych w grupie z powodów niezawinionych przez Prestige (np. niemożność wyegzekwowania zadłużenia od Uczestników Grupy lub poręczycieli), b) wypłatę rat podstawowych Uczestnikom Grupy, którym nie został przydzielony Towar, a którzy zrezygnowali lub zostali wykluczeni, zgodnie z zasadami określonymi w art. 14 i art. 15. 3. Jeżeli będące w dyspozycji Prestige środki finansowe będą niewystarczające dla całkowitego zaspokojenia wierzytelności w powyższej kolejności płatności, należności dokonywane będą proporcjonalnie do wysokości wpłat każdego Uczestnika Grupy. 4.

Jakiegokolwiek zmniejszenie się funduszu grupy, wywołane przez zadłużenia nie uwzględnione w tej Umowie, a niezależne od Prestige, będzie obciążało proporcjonalnie Uczestników Grupy." Wpisu do rejestru dokonano w dniu 25 marca 2003 r.

Hipoteza klauzuli zawartej w umowie stosowanej przez Przedsiębiorcę w całości mieści się w hipotezie klauzul wpisanych do rejestru. Pojęcia „ostateczne rozliczenie grupy” oraz „ostateczna likwidacja grupy” odnoszą się do tej samej sytuacji faktycznej, zatem można je utożsamić. Pojęcia „w ciągu trzech miesięcy od momentu zakończenia planu ratalnego” oraz „w okresie trzech miesięcy po terminie zakończenia planu ratalnego”, „rozliczenie odbędzie się w następującej kolejności” oraz „fundusze jakie ewentualnie pozostaną po likwidacji grupy zostaną przeznaczone na” odnoszą się do takich samych sytuacji faktycznych. Można je zatem utożsamić, na co pozwala kontekst posłużenia się obu zwrotami.

Klauzule różni podmiot, do którego się odnoszą. Uwzględniając charakterystykę niedozwolonych postanowień umownych wpisanych do rejestru (postanowienia stanowiące zawsze fragment konkretnej umowy), brak możliwości preredagowania klauzul przez sąd oraz względy celowości uznać należy, że zakazane jest posługiwanie się w obrocie klauzulami, które różnią się od klauzul wpisanych do rejestru jedynie podmiotowo.

Postanowienie wskazane w pkt 5. zostało uznane za niedozwolone wyrokami Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 27 lutego 2002 r. (sygn. Akt. XVII Amc 27/01), z dnia 6 maja 2002 r. (sygn. Akt XVII Amc 44/01), z dnia 12 sierpnia 2002 r. (sygn. Akt XVII Amc 43/01) oraz Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 listopada 2001 r. (sygn. akt XVII Amc 56/01). W sprawie z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeciwko BPHF MeCom sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „W sytuacjach nieprzewidzianych w niniejszej umowie, decyzje podejmuje MeCom w formie zarządzenia”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 23 sierpnia 2002 r. W sprawie z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów we Wrocławiu przeciwko Europejskiemu Funduszowi Budowlanemu sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „w sytuacjach nieprzewidzianych w niniejszej umowie, decyzje podejmuje Zarząd EFB w drodze uchwały”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 15 października 2002 r. W sprawie z powództwa Wojciecha Płaczkowskiego przeciwko Polskiej Grupie Kapitałowej „Kredyt” sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „w sytuacjach nieprzewidzianych w niniejszej umowie, decyzje podejmuje PGK Kredyt w drodze zarządzenia”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 15 października 2002 r. W sprawie z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Bielsku Białej przeciwko Towarzystwu Finansowemu PRESTIGE Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach (obecnie: Towarzystwu Wspierania Przedsiębiorczości "Inwestor" Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach) sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: "W sytuacjach nieprzewidzianych w niniejszej Umowie decyzje podejmuje Prestige w formie zarządzenia." Wpisu do rejestru dokonano w dniu 25 marca 2003 r.

Klauzula zawarta w umowach stosowanych przez Przedsiębiorcę jest identyczna przedmiotowo z klauzulami wpisanymi do rejestru. Różni je podmiot, do którego się odnoszą. Uwzględniając charakterystykę niedozwolonych postanowień umownych wpisanych do rejestru (postanowienia stanowiące zawsze fragment konkretnej umowy), brak możliwości preredagowania klauzul przez sąd oraz względy celowości uznać należy, że zakazane jest posługiwanie się w obrocie klauzulami, które różnią się od klauzul wpisanych do rejestru jedynie podmiotowo.

Postanowienie wskazane w pkt 6. zostało uznane za niedozwolone wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 27 marca 2002 r. (sygn. Akt. XVII Amc

41/01). W sprawie z powództwa Federacji Konsumentów przeciwko Financial Partners sp. z o.o. sąd uznał za niedozwolone i zakazał stosowania postanowienia w brzmieniu: „uczestnik składając swój podpis pod niniejszą umową udziela Financial Partners nieodwołalnego pełnomocnictwa do równoprawnego rozwiązywania przez Financial Partners spraw dotyczących uczestników, w tym spowodowanych siłą wyższą, a które poza wolą Financial Partners mogłoby przynieść szkodę systemowi lub uczestnikowi”. Wpisu do rejestru dokonano w dniu 15 października 2002 r.

Hipoteza klauzuli zawartej w umowie stosowanej przez Przedsiębiorcę w całości mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru. Dotyczą nieodwołalnego udzielenia pełnomocnictwa do rozwiązywania przez spółki spraw dotyczących uczestników systemu. Pojęcia można utożsamiać, na co pozwala kontekst posłużenia się obu zwrotami.

Klauzule różni podmiot, do którego się odnoszą. Uwzględniając charakterystykę niedozwolonych postanowień umownych wpisanych do rejestru (postanowienia stanowiące zawsze fragment konkretnej umowy), brak możliwości preredagowania klauzul przez sąd oraz względy celowości uznać należy, że zakazane jest posługiwanie się w obrocie klauzulami, które różnią się od klauzul wpisanych do rejestru jedynie podmiotowo.

W świetle powyższego, należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie zostały naruszone zbiorowe interesy konsumentów i tym samym zasadne było podjęcie działań przewidzianych w ustawie dla zapewnienia ochrony konsumentów.

Wobec powyższego orzeka się jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 1 ustawy, przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia.

Z up. Prezesa UOKiK

*p.o. Zastępcy Dyrektora Departamentu
Polityki Konsumenckiej
Joanna Wrona*

Otrzymuje:

1. Pan Tomasz Kmieciak
SKOTE POLSKA
ul. Kościańska 27
60-112 Poznań